

Roluri semnificative, cronici nominale și festivaluri

Dintre cele peste patruzeci de roluri jucate – ce mi-au adus recunoașteri și consolidări profesionale denumesc 9 roluri (*după stagiuni, în ordine descrescătoare*) confirmate în 33 de cronici de specialitate și cu participări la 20 de festivaluri din țară și străinătate:

1. **Unu** (rol titular) în spectacolul „Doi pinguri” de Mircea Daneliuc, regia Mircea Daneliuc în stagiunea 2006-2007 la Teatrul Național „Marin Sorescu” Craiova. Spectacolul se joacă și în prezent la Teatrul Național „Marin Sorescu” Craiova.

1.1. *„...amplitudinea construcției dramatice este susținută de evoluția protagoniștilor, Geni Macsim și Constantin Cicort, doi actori de valoare pe care îi redescoperim în acest spectacol...”* - Luminița Ristea – „Cuvântul Libertății”, 28 ian. 2007

1.2. *„Impresionantă a fost evoluția actorilor. Constantin Cicort, care, după ce se remarcase cu rolurile Ion [Dragomir, n.n.] din Năpasta de I.L. Caragiale și Malvolio din A douăsprezecea noapte de William Shakespeare, obține acest rol principal binemeritat.”* - Adina Mocanu – „Mozaicul”, serie nouă, anul X, nr. 1 (99), 2007

1.3. *„Povestea e una repetitivă, dar de la un timp devine redundantă, iar publicul simte cel mai bine acest lucru. [...] oricât de expresiv ar fi Constantin Cicort, și vă asigur că este, repetarea, fără sfârșit parcă, a acelorași cuvinte nu are efectul pe care același procedeu l-ar produce asupra unui cititor, ci dimpotrivă. ...”* - Nicolae Prelipceanu – „România Liberă”, 19 febr 2007

1.4. *„...Cel mai meritoriu punct al producției tine de jocul minimalist al actorilor atenți să-și curețe toate "efectele". Doi pinguri se eșafodează pe două recitaluri în forță, demne de toate elogiile. [...] El, Constantin Cicort, e de un firesc desăvârșit, dar nuanțat, cu voce cu modulații calde și naturale, evaporând tot ce e îndeobște supărător emfatic în interpretarea actorilor. Pe scurt, Doi pinguri se rezumă la un amestec de teme ofertante, îngreunate de prea mult balast nedramatic, compensat de o actorie excelentă. Jos pălăria în fata lui Geni*

Macsim și Constantin Cicort!” - Cristina Rusiecki – „Adevărul literar și artistic”,
28 febr. 2007

2. **Malvolio** (rol principal) în spectacolul „Cum doriți sau Noaptea de la spartul târgului” (după „A douăsprezecea noapte) de W. Shakespeare în stagiunea 2003-2004, la Teatrul Național „Marin Sorescu” Craiova
- spectacolul a fost distins (din trei nominalizări) cu premiul pentru *Cel mai bun spectacol* și cu premiul pentru *Cea mai bună regie* la Gala UNITER 2005

Spectacolul a fost selecționat la 12 festivaluri de teatru din țară și străinătate:

- Festivalul Internațional de Teatru Sibiu, ediția a XI-a – 2004
  - Festivalul Național de Teatru Clasic Arad, ediția a X-a – 2004
  - Festivalul Național de Teatru „I.L. Caragiale”, ediția a XIV-a – 2004
  - Festivalul Internațional Teatru-Imagine Târgu Mureș, ediția a X-a – 2005
  - Festivalul Shakespeare Gyula - Ungaria – 2005
  - Festivalul Național de Teatru - București, ediția a XV-a – 2005, în secțiunea spectacole invitate
  - Festivalul Shakespeare Bath - Marea Britanie – 2006
  - Festivalul Internațional Shakespeare Craiova, ediția a V-a – 2006
  - Săptămâna Culturii Românești în Israel, Tel Aviv – 2006
  - Festivalul Internațional de teatru „Varna Summer” Bulgaria, ediția a XIV-a – 2006
  - Festivalul Internațional Shakespeare Gdansk, Polonia, ediția a X-a – 2006 (premiul special al juriului pentru interpretare originală)
  - Festivalul Internațional de teatru MESS, Sarajevo 2006 – Bosnia-Herzegovina (premiul pentru cea mai bună regie).
- spectacolul e în a 5-a stagiune în repertoriul Teatrului Național „Marin Sorescu” Craiova
  - spectacolul se joacă și în prezent la Teatrul Național „Marin Sorescu” Craiova

2.1. „... *Antologică este, după părerea mea, scena în care Malvolio citește scrisoarea pe care o primește, chipurile, de la stăpâna sa, Contesa Olivia. [...] Purcărete nu are limite în a inventa ipostazierea "naivității". Uluiala nu se desprinde de pe fața lui Constantin Cicort, un Malvolio anesteziat de o asemenea întorsătură.[...]* Cititul scrisorii, în care un mușchi nu i se clintește pe față, doar ochii i se rotesc

- în toate părțile, îl face pe Malvolio să își schimbe, incontrolabil, câteva locuri, poziții, ca un copil care are în mâini o jucărie mult dorită și vrea să epuizeze pe loc variantele de jocuri posibile. Nervozitatea celui care se vede învingător, stăpân, căpătuit, cum se spune. Ca Chaplin în rolul lui Hitler, scena extraordinară în care dictatorul se joacă cu lumea, cu globul pământesc, un balon imens mânuit de bunul sau plac în sus, în jos, cu piciorul, cu mâna... Un dans pe care îl face și Cicort și care nu exclude posesiunile ce vor urma. De la rang și poziție socială, până la obligațiile ce îi vor reveni, ca soț, în patul Contesei, încă pentru foarte scurt timp stăpâna lui.” - Marina Constantinescu – Revista „România Literară”, nr. 14, 14 aprilie 2004*
- 2.2. *„... creația memorabilă a lui Constantin Cicort în "Malvolio" este completată cu brio de evoluțiile consacraților Ilie Gheorghe (Sir Toby), Nicolae Poghirc (Sir Andrew), Valer Dellakeza (Orsino, ducele Iliriei), Angel Rababoc și Valentin Mihali (slujitorii Oliviei), Iosefina Stoia (camerista Oliviei)...” - Ion Parhon – „România Liberă”, 1 aprilie 2004*
- 2.3. *„... Constantin Cicort infuzează un aplomb comic de bună calitate aparițiilor sale. Are un umor sec, foarte british, prin care înțelegem că prostia se prezintă cel mai adesea sub masca sobrietății, în gesturi austere și solemne. [...] Scena scrisorii e un spectacol în sine, la care se râde copios. Mimica, gesturile, intonațiile, privirile luciferice care cad peste epistola de amor ticluită, grija pentru detaliu fac din această creație actoricească un moment de referință în reprezentarea scenică a acestei piese la noi, unul de vârf în cariera lui Cicort.” - Adrian Palcu – Revista „Convorbiri Literare”, apr. 2005*
- 2.4. *„... Malvolio, grav, bățos, cu un aer de perceptor radical din alte vremuri e jucat ca la carte de Constantin Cicort, iar scena în care personajul cade în capcană și citește pătimaș contrafăcuta scrisoare de dragoste a Oliviei e una de antologie.” - Mircea Morariu – Revista „Familia” nr. 1 (471) ian. 2005 - seria a V-a*
- 2.5. *„...citirea scrisorii de către Malvolio (Constantin Cicort) sunt desenate cu tehnica de caligraf. [...] Interpretarea actoricească are ceva din perfecțiunea și rigoarea haiku-ului. Purcărete sublimează energia artiștilor în vibrație inteligentă creând câteva scene antologice.” - Adriana Mocca – „Curierul Romanesc”, anul XVI, nr. 4(207), aprilie 2004*

- 2.6. „...*Malvolio (un rol creat de Constantin Cicort cu treceri inventive de la rigiditate la neînfrânare), un viitor nebun, care trebuie să parcurgă și el toate etapele demistificării și inițierii.*” - Mihaela Michailov – Observator Cultural, nr. 218
- 2.7. „...*Malvolio (lui Constantin Cicort îi reușește un rol excepțional)...*” - Monica Tudora – Revista de cultură OnLine „Sisif” nr.10
- 2.8. „...*Am lăsat la urmă portretele de excepție ale spectacolului. Unul este datorat tinerei, dar foarte puternicei Cerasela Iosifescu. [...] Celălalt aparține experimentatului Constantin Cicort care ne dă un Malvolio de-a dreptul tragic, de o mare ținută scenică. Nimic din ceea ce era vulgar intenționat și căutat comic (ciorapii galbeni și jartierele încrucișate de pildă) la Shakespeare nu mai apare acum, astfel că personajul urcă vertiginos pe scara valorică a întregului.*” - Valentin Tașcu – „Timpul” nr.15, din 9-15 aprilie 2004
- 2.9. „*Un eveniment îl va constitui prezenta lui Silviu Purcărete, invitat să încheie ediția 2005, cu montarea sa de referință "Cum doriți sau Noaptea de la spartul târgului", după W. Shakespeare. Silviu Purcărete a primit anul acesta, în cadrul Galei UNITER, premiul pentru "Cel mai bun regizor", iar producția Teatrului Național din Craiova premiul pentru "Cel mai bun spectacol".*” - Claudiu Ionescu – „Formula As”, nr. 686 / (3 - 10 Octombrie 2005)
- 2.10. „*Deși are două reprezentații, publicul plătitor nu va apuca, probabil, să vadă nici de data asta "Noaptea de la spartul târgului", după Shakespeare (Premiul Uniter pentru cel mai bun spectacol din 2004), în regia lui Silviu Purcărete. Pentru cine pune totuși mâna pe un bilet, e un "must see" ("trebuie văzut", cum s-ar zice) pentru orice iubitor de teatru subtil, rafinat, inteligent și emoționant.*” - Iulia Popovici – „Ziua” nr. 3477, 11 noiembrie 2005
- 2.11. „*S-au adunat zilele acestea la București - dacă nu prezenți fizic, măcar spiritual, prin spectacolele lor realizate la diferite teatre din țară - următorii: Alexandru Tocilescu, Mihai Măniutiu, Felix Alexa, Tompa Gabor, Vlad Massaci, Yuri Kordonsky, Alexander Hausvater, Alexandru Dabija, Victor Ioan Frunză, Bocsardi Laszlo, Cornel Todea, Alexandru Darie și alții - adică tot ceea ce înseamnă crema regiei românești. Festivalul s-a deschis cu Liviu Ciulei și nu întâmplător se va închide cu Silviu Purcărete și a sa "Noapte de la spartul târgului" după Shakespeare. Adică se trece firesc de la un maestru la altul, de la liderul unei generații teatrale să-i spunem mai "vechi", la indiscutabilul șef de*

școală al regiei contemporane care este "nebunul" de geniu, Purcărete..." - Andrei Milca – „Cronica Română”, 10 noiembrie 2005

2.12. *„De ce nu a fost nominalizată [la Gala UNITER, n.n.] și scenografia poetică a lui Silviu Purcărete la Cum doriți...? De ce Ilie Gheorghe nu a fost nominalizat și pentru rolul Sir Toby, din acest spectacol, cel puțin la fel de bun ca cel din Avarul? Sau Constantin Cicort pentru un Malvolio excepțional? Dacă a fost nominalizat Răzvan Vasilescu pentru rolul din Scaunele, nu înțeleg, atunci, de ce nu a fost și Oana Pellea?*

Aceste devieri, aceste nedreptăți, repet, din cadrul nominalizărilor făcute, nu au preocupat pe nimeni. Excese de limbaj au determinat doar premiile acordate. Discuția s-a mutat într-un plan extrem de superficial, la început, și a esuat într-o zonă periculoasă, în care teatrul este judecat pe etnii, și nu pe valoare.” - Marina Constantinescu – Revista „România Literară”, nr. 16 din 27/04/2005 - 03/05/2005.

2.13. *„Cu totul altceva ne oferă Silviu Purcărete în Cum doriți sau Noaptea de la spartul târgului, cum și-a numit el montarea după "A douăsprezecea noapte". Am văzut acest spectacol la festivalurile de la Sibiu, București și Tg. Mureș și mi-am exprimat opinia chiar în cartea pe care am lansat-o în Festival (Festivalul Internațional Shakespeare Craiova, ediția 2006 n.n.), "Shakespeare și Eminescu". Acum l-am văzut și aici, acasă, la Craiova, unde a fost conceput. Și l-am văzut în paralel cu spectacolul lui Donnellan. Această experiență, de a vedea succesiv două sau mai multe viziuni ale aceluiași text, este plină de învățăminte și trăiri inedite. Nu ai decât rareori posibilitatea să faci astfel de comparații, să vezi aceste viziuni una după alta, să le poți judeca la cald. În acest context, am putut din nou să constat cât de substanțială este viziunea lui Silviu Purcărete, care tratează textul în spiritul lui, care este spiritul de farsă, ca în commedia dell'arte, pe care l-a imprimat și spectacolului "Așteptându-l pe Godot", de la Sibiu. ” - Grid Modorcea – „Tricolorul” nr. 659 / 25 mai 2006.*

3. **Dragomir** (rol principal) în spectacolul „Năpasta” de I. L. Caragiale în stagiunea 2001-2002, regia Kincses Elemer la Teatrul Național „Marin Sorescu” Craiova, spectacol selecționat pentru Festivalul Dramaturgiei Românești Timișoara, ediția a X-a, 5 - 12 octombrie 2002
- spectacolul a fost înregistrat la Studioul de Radio „Oltenia” Craiova
  - spectacolul e în a 7-a stagiune în repertoriul Teatrului Național „Marin Sorescu” Craiova
  - spectacolul „Năpasta” se joacă și în prezent pe scena naționalului craiovean
- 3.1. *„Constantin Cicort are misiunea, de loc ușoară, de a-și proba calitățile pe o zonă mai curând duală, într-o lectură biunivocă: aparență și realitate, minciună și onestitate, frică și calm înșelător. Gama deloc întinsă aptitudinal, solicită actorului o concentrare în detaliu asupra partiturii, pe care reușește s-o ducă la capăt cu aplomb...”* - George Popescu – „Cuvântul Libertății”, 4-5 mai 2002
- 3.2. *„...Constantin Cicort configurează într-un crescendo remarcabil fuga lui Dragomir de adevăr, până la spaimetele sale delirante și la disperata dorință de a câștiga timpul necesar prescrierii pedepsei.”* - Ion Parhon – „România Liberă” nr. 3693, serie nouă
- 3.3. *„...propunerea lui Cicort în Dragomir îmi pare o reușită deosebită; o compoziție interesantă, coerentă, unitară.”* - Natalia Stancu – „Curierul Național” (nr.3424), 6 iunie 2002
- 3.4. *„Montarea dramei "Năpasta" a marcat 100 de ani de la prima sa reprezentare craioveană. Cea de-a șasea premieră a "Năpastei" [la Craiova n.n.] (celelalte au avut loc în 1902, 1907, 1912, 1962 și 1985) a fost regizată de Kincses Elemer, care mărturisea, într-un interviu, ca iubește "decorurile mici și actorii mari". Ceea ce reiese și din montarea de la TNC, în care distribuția este formată din actori de renume ai Craiovei: Constantin Cicort, Tudorel Petrescu, Valentin Mihali și Natașa Raab.”* - Andrei Crivăț – „Ziua” nr. 2404, 14 mai 2002
- 3.5. *„Spiritul de selecție al regizorului în ceea ce privește distribuția alungă orice urmă de îndoială: Constantin Cicort (Dragomir), Tudorel Petrescu (Gheorghe), Valentin Mihali (Ion) și Natașa Raab (Anca). [...] Una peste alta, se poate afirma, fără tăgadă, că "Năpasta" este o dramă care trebuie și merită să fie văzută.”* - Constantin Ilie – „Gazeta de sud”, Anul 11, nr. 3392, 18 mai 2006

4. **Christopher Mahon** (rol titular) în spectacolul „Năzdravanul Occidentului” de J.M.Synge în stagiunea 2000-2001, regia Bocsardi Laszlo la Teatrul Național „Marin Sorescu” Craiova
- spectacol selecționat pentru Festivalul de teatru „Humoror” București, ediția a IV-a, 10 septembrie 2001
  - spectacol selecționat la Festivalul de Teatru Clasic Arad, ediția a VII-a, 6 - 14 octombrie 2001
- 4.1. „... *Constantin Cicort (Christopher) realizează unul dintre cele mai bune roluri ale sale*” - Romulus Diaconescu – „Ediție specială” nr. 91, 27 iunie 2001
- 4.2. „...*Constantin Cicort (excelent în susținerea rolului principal)*...” - George Mitricof – „Curierul” nr. 180, 4 iulie 2001
- 4.3. „*Două autentice talente: Iulia Lazăr în rolul fiicei hangiului și Constantin Cicort sunt interpreți magnifici și totodată plini de candoare.*” - George Mitricof – „Curierul” din 19 sept. 2001
- 4.4. „*Întreaga distribuție (Ilie Gheorghe, Valer Dellakeza, Nicolae Poghirc, Valentin Mihali, Ion Colan, ...), demonstrează profesionalism și dăruire. Constantin Cicort este un mare actor, care a știut să valorifice „anii de ucenicie” când a acceptat și roluri de mai mică întindere, ca un adevărat artist devotat crezului său.*” - Carmen Ștefănescu – „Mozaicul” nr.6-7(32-33) din 2001
5. **Chiriac** (rol principal) în spectacolul „O noapte furtunoasă” de I. L. Caragiale în stagiunea 1998-99, la Teatrul Național „Marin Sorescu” Craiova - spectacol selecționat pentru festivalul „Zilele Caragiale” Craiova, ediția a XXI-a, ianuarie 2000
6. **Osrick** (rol secundar) în spectacolul „Hamlet” de W. Shakespeare în stagiunea 1996-97, la Teatrul Național „Marin Sorescu” Craiova

- spectacolul a obținut premiul secției române a AICT pentru *Cel mai bun spectacol al anului* și premiul *Interferențe* al Fundației Culturale Române
- spectacol selecționat la Festivalul Național de Teatru
- spectacolul a fost înregistrat la Televiziunea Română
- este distribuit de TVR Media în format DVD în secțiunea „Spectacole de colecție, William Shakespeare, Hamlet”

- 6.1. „...Constantin Cicort face un gigolo savuros în *Osrick*.” - Mircea Ghițulescu – „Azi (Rampa)”, nr. 117, 10 ian. 1997
- 6.2. „...Constantin Cicort (*Osrick*) reînvie un personaj efeminat, arborând un limbaj de o prețiozitate sofisticată și ridicolă.” - Romulus Diaconescu – „Ramuri” nr.1-2 (ianuarie-februarie) 1997
- 6.3. „...prețiozitatea ridicolă a lui *Osrick* (într-un hazos portret, Constantin Cicort)...” - Alice Georgescu – „Teatrul azi” nr. 3(87) din 1977
- 6.4. „Am fi ingrați (dată fiind calitatea prezenței și aportul expresiv), dacă nu am menționa și creațiile lui [...] Constantin Cicort[...].” - Natalia Stancu – „Curierul Național”, 22 ianuarie 1997
- 6.5. „O reverență se cuvine *Ozanei Oancea (Ophelia)* și lui Constantin Cicort (în *Osrick* – de un comic virtuoz).” - Sebastian-Vlad Popa – „Teatrul azi” nr.4-5 (aprilie-mai) 1997

7. Nick (rol principal) în spectacolul „Cui i-e frică de Virginia Woolf?” de Edward Albee în stagiunea 1990-91, la Teatrul Național „Marin Sorescu” Craiova

- spectacol jucat în turneu la Teatrul Național București
- spectacol jucat în Republica Moldova la Teatrul de Operă și Balet din Chișinău
- spectacolul a fost înregistrat în Studiourile Radio Chișinău

- 7.1. „Inteligent, dezinvolt, energic – Constantin Cicort (*Nick*) își parafează cu siguranță debutul pe prima scenă din Cetatea Băniei.” - Dan Lupescu – „Cuvântul libertății”, 10 oct. 1990

- 7.2. *„Jucând cu inteligență detașată și chiar cu farmec tineresc un rol de „carierist” C. Cicort are în față o carieră sigură.”* - Marian Victor Buciu – „Independentul”, 12 oct. 1990

8. *Doctorul* (rol principal) în spectacolul „Regele moare” de Eugen Ionescu în stagiunea 1989-90, la Teatrul Studio al UAT Târgu-Mureș

Acest rol a constituit premiza elaborării tezei pentru susținerea lucrării de licență cu titlul *„O tentativă de trecere în revistă a operei clasice a teatrului absurdului a lui Eugen Ionescu și premisele creative – filologice și estetice – care m-au călăuzit în elaborarea interpretării personajului "Doctorul" din spectacolul "Regele moare"*

- spectacolul a fost jucat în Republica Ungaria, în aprilie 1990, la Universitatea de Teatru și Film din Budapesta, în cadrul schimbului cultural între cele două universități

9. *Gheorghe* (rol secundar) în spectacolul „Năpasta” de I. L. Cragiale în stagiunea 1987-88, la Teatrul Național Târgu-Mureș

- spectacolul a fost selecționat pentru Festivalul „Săptămâna Teatrului Scurt” Oradea, ediția a VII-a, 11-17 aprilie 1988

- 9.1. *„E vrednică de cele mai frumoase aprecieri consecvența cu care conducerea Teatrului Național din Târgu-Mureș, a optat, în aceste ultime stagiuni, pentru repertoriul clasic național și universal. Alegând de data aceasta „un Caragiale” și încredințându-l unei echipe de interpreți dintre cei mai valoroși ai teatrului, i se face spectatorului târgumureșan, de la bun început, o promisiune ispititoare, promisiune, trebuie să adaug onorată aproape strălucit de spectacol. [...] În rolul secundar al învățătorului studentul Constantin Cicort face și el figură onorabilă, jucând destins și firesc”* - Anton Cosma – „Steaua Roșie”, anul XXXIX, nr. 36(9275) din 13 februarie 1988